

[Ebba Strange]

som foreslår, at man selv kan vælge dødsstraffen. Netop fordi forslaget er vanvittigt, skal jeg ikke opholde mig ved hverken indholdet eller formen af det, men knytte nogle principielle bemærkninger til selve dødsstrafproblematikken og til det, at medlemmer af fremskridtspartiet på dette tidspunkt finder det fornødent at foreslå dødsstraffen genindført.

SF vender sig under alle forhold imod dødsstraf. Vi mener ikke, at nogen har ret til at tage et andet menneskes liv, hverken når det drejer sig om enkeltpersoner, eller når det drejer sig om statsapparater. At tage en andens liv er en inhuman, uigenkaldelig handling.

Vi vil også gerne fra SFs side benytte denne lejlighed til at advare befolkningen imod at lade sig skræmme og ophidse til at falde for en letkøbt demagogi som den, man oplever, når man læser bemærkningerne til hr. Glistrups lovforslag.

Vi lever i en tid, hvor der på givne tidspunkter opstår bølger af terrorhandlinger, og det er på et sådant tidspunkt, medlemmerne har fremsat dette forslag.

SF har tidligere udtalt, og vi gentager, at vi vender os imod anvendelsen af terroristiske midler til opnåelse af et hvilket som helst formål. Vi anser det især ikke for hensigtsmæssigt at anvende terror som middel i kampen for et socialistisk samfund, bl. a. fordi vi mener, at betingelserne for at udvikle et socialistisk samfund er, at den brede arbejdende befolkning tilslutter sig formålet. Terror rettet mod enkeltpersoner eller mod grupper af personer vinder ikke befolkningens tillid, men virker tværtimod skræmmende.

Imidlertid vil vi på det skarpeste advare imod, at retssystemet, samfundsapparatet, besvarer terrorismen ved selv at anvende terroristiske midler, og dødsstraf er et terroristisk middel. Alle vore erfaringer med forskellige straffesystemer viser, at der er en nær sammenhæng mellem grove forbrydelser og grove straffe. Dødsstraf vil ikke forhindre nye terrorhandlinger, og det tror jeg et eller andet sted hr. Glistrup godt ved, for han må selv have læst de undersøgelser og de historiske retsreferater, der findes. Tværtimod vil indførelse af dødsstraf efter alt, hvad vi ved, bevirke en optrapning af terrorhandlinger. Og det tror jeg som sagt hr. Glistrup og andre forslagsstillere ved, men det, man gør, er, at man fisker med en uhørt kynisme i vande,

der er blevet oppasket af små ekstremistgruppers afviselige handlinger.

Vi afviser på det bestemteste, og vi opfordrer hele folketings og hele den danske befolkning til på det bestemteste at afvise at lade sig skræmme, true, til at genindføre en så barbarisk strafform som den, vi her er stillet over for.

Vi advarer mod, at man lader sig vildføre af demagogien, og vil på det bestemteste afvise det foreliggende lovforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP kan som en række af de andre partier ikke gå ind for det lovforslag, der her er fremsat af fremskridtspartiet; vi opfatter det som en demagogisk udnyttelse af en spændt situation omkring terroristhandlinger.

Vi er enige med justitsministeren i, at det, det først og fremmest drejer sig om i forbindelse med dette lovforslag, er en stillingtagen til et etisk princip om dødsstraf eller ikke og en vurdering af, om dødsstraf som forebyggende middel er en virksom måde at bekæmpe terrorisme på.

Det er også korrekt, som ministeren har sagt, at der har været et stigende antal terroristhandlinger, og at man er nødt til på en eller anden måde at sikre sig, i det omfang det er muligt, staterne imellem. Her går DKP ind for, at det må ske ved internationale aftaler imellem staterne om udlevering i forbindelse med flykapringer o. lign.

Hvad angår selve spørgsmålet om det etiske princip, vil jeg sige, at DKP ikke er tilhænger af individuelle terrorhandlinger, og det er vi lige så lidt, som vi er tilhængere af terrorhandlinger, der udføres af stater, således som vi så det ved de amerikanske giftbombninger i Vietnam og med de israelske commandoraid mod palæstinensiske flygtningelejre.

Vi tror heller ikke på, at et forslag om dødsstraf vil have en forebyggende virkning på de tilstande, der fremtvinger terrorisme og får folk til at begå sådanne desperate handlinger. Jeg er aldeles ikke enig med fru Annelise Gotfredsen, når fru Annelise Gotfredsen i sin vurdering af Vesttyskland mener, at man dér har formået at løse problemerne på demokratisk vis. Jeg mener tværtimod, at netop den politik, man har ført i Vesttyskland, ikke mindst med berufsverbot, netop